

Minulou Vzkazatelnu jsme uvedli myšleným pohledem skrz oltářní stěnu na východ. K vědomí, že když se sejdem na obřadu, tak nějakých tisíc kilometrů před námi probíhá válka, se mezitím přidalo vědomí, že nějakých sedm metrů nad námi jsou rozloženy matrace pro válečné běžence. Útočník přešel na způsob boje, který jsme zatím znali jen z exotických fotografií z Čečny nebo Sýrie, bomby a rakety dopadají na obytné bloky a nemocnice, invazní vojáci střílejí podle rozkazů i na ženy a děti, kterým byl přísliben volný odchod z obléhaných měst, a tak přibývá těch, kdo se snaží svou rodinu vypravit za hranice, i když sami musí zůstat na místě.

Mezi místa, která nabízejí válečným běžencům první útočiště po příjezdu do Prahy, se před několika dny zařadil i náš pražský Modrý dům. Někteří jste už měli možnost krátce potkat někoho z našich nouzových hostů, někteří jste už i pomohli s jejich ubytováním, stravováním nebo doprovodem. Letošní konfirmandi, kteří tu od pátku do soboty byli na dalším ze svých přípravných setkání, dokonce uvítali jednu běženeckou rodinu u táboráku, ke kterému se sesedli v koutě zahrady za domem.

I tentokrát Vám proto místo obvyklého kázání na cestu posíláme zprávy od našich kolegů z Kyjeva a Oděsy, napsané v sobotu 5. března. Vaši faráři

Mnozí se ptáte, zda nám můžete s péčí o běžence nějak pomoci. Určitě můžete, ale zkuste i zvážit nabídku pomoci skrze organizace, které ji koordinují ve velkém měřítku (přehledně je najdete na stránkách stojimezaukrajinou.cz). Zejména v Praze a okolí je nyní nedostatek dlouhodobých ubytovatelů, takže máte-li volný pokoj, část bytu, část rodinného domu apod., velmi pomůžete tím, že tuto svou možnost nahlásíte na pomocukrajine.eu (Praha) nebo pomahejukrajine.cz (celá ČR), případně i nám, kdybyste si s centrálními registry nevěděli rady nebo se jim z nějakého důvodu chtěli vyhnout.

Pokud chcete pomáhat přímo nám v Modrém domě, resp. prostřednictvím Obce křesťanů, pak dejte vědět Horákovým, kteří nabídky pomoci v tuto chvíli koordinují (233320230, milan.m.horak@volny.cz). Jde zpravidla pomoc velmi nepravidelnou — povětšinou až k večeru

se z pražských nádraží dozvídáme, kdo právě přijel a ještě nemá kde strávit první noc, a toho je pak potřeba z nádraží vyzvednout a doprovodit do Obce (klidně městskou hromadnou dopravou), ukázat v domě vše potřebné, případně pomoci uvařit nebo dokoupit jídlo nebo jiné potřeby, následně (většinou druhý den) doprovodit do záchytného bodu v Kongresovém centru, posléze zase vyzvednout, podle potřeby pomoci s předáním dlouhodobému ubytovateli. Nic z toho se nedá naplánovat předem, proto je největší pomocí, když dokážete říci, že v určitý den máte volno a budete na telefonu, abyste se na zavolání zhostili některého ze zmíněných úkolů. Nezapomínejme ale ani na modlitby, za které nám přátelé z Ukrajiny znovu a znovu děkují. Trpící, bojující i pomáhající potřebují nejen zevní oporu, ale i vnitřní sílu, aby neztráceli naději a dokázali vytrvat, dokud je zapotřebí.

• • • • • dopis z Obce křesťanů v Kyjevě • • • • •

Milí přátelé,

dny jsou teď tak dlouhé a noci plné strachu a hrůzných očekávání. Dnes je to desátý den od začátku války, ale máme pocit, jako by to byly už roky.

Život v Kyjevě je mimo obvyklý řád. Od 20.00 do 7.00 je zákaz vycházení. V té době se mají lidé zdržovat v protiletectvých krytech. Kdo do krytu nechce nebo nemůže — nejčastěji jsou to lidé staří a nemocní — zůstává doma. V bytech je všechno přeorganizováno podle „pravidla dvou stěn“. To znamená, že se bydlí v nejbezpečnějších místnostech bytů. Při explozích se jako první řítí zevní zdi, zatímco stabilnější jádro často vydrží. Ve velkých kyjevských panelácích to znamená koupelnu, záchod a předsíň. Mnoho rodin přespává v koupelně nebo v předsíni, v plném oblečení, někdy spolu s domácími zvířaty.

Velmi mnoho lidí Kyjev opustilo, většinou matky s dětmi. Na ulicích jsou teď vidět především staří lidé a muži. Před lékárnami se tvoří dlouhé fronty seniorů. V obchodech je pořádk dostání všechno, sice ne kdykoliv, ale vždy znovu. Ceny se vůči „minulému životu“ nezvýšily. Po ulicích pobíhá i hodně domácích zvířat, která si s sebou lidé nemohli vzít.

V Kyjevě ještě zůstává několik členů Obce. Setkáváme se v našem sborovém domě. K němu se teď dá cestovat jedině pěšky nebo na kole — tak jezdím do Obce i já. Když je klid, což je právě v tuto chvíli, kdy píšete tento dopis, cítí se člověk jako ve fantaskním filmu natočeném šíleným režisérem. Když to ale kolem nás začne vybuchovat, změní se všechno ve hrůznou skutečnost, v níž spíme oblečení, nemůžeme se sprchovat a ustláno máme na podlaze.

Děkujeme Vám ze srdce za vaše modlitby, klenou se nad námi jako duchovní štít, který nás chrání.

Se srdečnými pozdravy z Kyjeva

Tatjana Nečytajlo

. **dopis z Obce křesťanů v Oděse**

Milí přátelé!

Situace v Oděse je vzhledem k okolnostem poměrně dobrá. Zatím na nás „jen“ občas padají rakety, zničeno je několik vojenských zařízení a jsou také oběti na životech, ale naštěstí ne mnoho. Od domu Obce křesťanů je často slyšet střelba z protiletadlových děl, která jsou umístěna asi dva kilometry od nás. Často také zaznívají sirény, které ohlašují vzdušný poplach.

Na moři vidíme čtyři, pět, někdy více bitevních lodí a vyloďovacích plavidel, které krouží kolem Oděsy. Jakožto Oděsané jsme bezmezně vděčni Erdoğanovi, že před týdnem nevpustil do Černého moře další ruské vojenské lodě. Jak by to tu jinak teď vypadalo?

Místo toho máme ovšem ve městě vícero diverzantů, tedy ruských bojovníků, kteří jsou oblečeni jako civilisté a zákeřně útočí na lidi. Jejich útoky už nás stály kolem dvaceti lidských životů.

Obec pracuje dál. Denně sloužím obřad, hodně spolu hovoříme, teď se dokonce koná malý proseminární kurz. Téma je žhavě aktuální: život mezi smrtí a novým zrozením. Dnes jsme také slavili Obřad posvěcení člověka za všechny padlé vojáky této války. Atmosféra byla velmi nabitá. Doufáme, že z těchto padlých se stanou bojovníci za mír.

Abych napsal i něco hezkého — s manželkou jsme 1. března oslavili třicáté výročí svatby, a moji rodiče 3. března padesáté výročí. Zlatou svatbu, kterou měl podle původních plánů 6. března sloužit Dieter Hornemann, jsme museli odsunout na mírové časy.

Spolu s antroposofickou nadací Sophia organizujeme pomocný fond (jsem členem v jeho představenstvu) a s organizacemi Hilfe in Not, Freunde der Erziehungskunst a dalšími budujeme kontaktní síť k pomoci lidem, kteří přechází před válkou.

S velkým díkem za vaše myšlenky, vaše modlitby a vaši pomoc, se srdečnými pozdravy z Oděsy a v naději, že se snad už brzy podaří tohle šílenství ukončit,

Andrej Žil'cov